शायक, f. °यिका = prec.; *f. also mode of lying or one's turn to lie.
शायिन् a. lying, resting, sleeping (mostly —°).
शार, f. आ mottled, spotted; m. a stone or piece used at sev. games (also f. ई).
शारङ्ग s. bow*; f. °ङ्गी the female of a cert. bird.
शारद, f. शारदी or शारदी autumnal.
शारदीन & शारदीय a. the same.
शारद्य n. autumn-corn.
शारद्वत m. a man's name.
शारि m. = शार m.; f. a kind of crow.
शारिक m., आ f. = prec. m. & f.
शारीर, f. ई made of bone; corporeal, of the body. n. bodily constitution, excrement.
शारीरक a. corporeal.
शारीरकमीमांसा f., °लक्षण n., °विद्या f. titles of works.
शार्ग m. a cert. bird.
शार्ङ्ग a. made of horn or coming from the Cṛṅga-tree. m. a cert. bird (f. ई); n. bow (esp. that of Viṣṇu).
शार्ङ्गक m., °ङ्गिका f. = prec. m. & f.
शार्ङ्गधनुर्धर m. E. of Viṣṇu-Kṛṣṇa.
शार्ङ्गधन्वन् & °धन्विन् m. = prec.
शार्ङ्गधर m. the same; N. of an author, °पद्धति f. his work.
शार्ङ्गधरपाणि & °भृत् m. E. of Viṣṇu-Kṛṣṇa.
शार्ङ्गरव m. N. of a man.
शार्ङ्गिन् m. = शार्ङ्गधनुर्धर.
शार्दूल m. tiger (f. ई); best among (—°).
शार्दूलचर्मन् n. a tiger's skin.
शार्दूललोमन् n. a tiger's hair.
शार्दूलविक्रीडित n. tiger's play, N. of a metre.
शार्याति m., ई f. patron. names.
शार्व, f. ई relating to Çarva (Çiva); w. दिश् f. the north-east.
शार्वर a. nocturnal; f. ई night.
शार्वरिक a. = prec. adj.
1शाल m. a kind of timber tree, tree i.g., wall, fence; f. शाला (q.v.).
2शाल a. being in a hut, house, room, hall etc.
3शाल m. a kind of fish.
शालग्राम m. N. of a sacred village.
शालङ्कायन m. N. of a Rishi, pl. his race.
शालपोत m. a young Çāla-tree.
शालभ a. moth-like; °विधि m. such a way of acting (cf. पतंगवृत्ति).
शालभञ्जिका & °भञ्जी f. statue.
शाला f. hut, house, hall, room, stable (—° also शाल n.).
शालाक m. a bunch of chips or fagots; fagot-fire.
शालाग्नि m. domestic fire.
शालातुरीय a. native of Çalātura, m. E. of Pāṇini.
शालापति m. householder.
शालामुखीय a. being in the front of a house (fire).
शालावंश m. the chief post of a hut.
शालावृक m. cat (cf. सालावृक).
शालाश्रय (abstr. °त्व n.) & °सद् a. dwelling in a house.
शालास्तम्भ m. post or pillar of a house.
शालि m. sgl. & pl. rice.
शालिकण m. grain of rice.
शालिकेदार m., °क्षेत्र n. field of rice.
शालिगोप m., ई f. guardian of a rice-field.
शालिचूर्ण n. rice-flower, ground rice.
शालिन् a. possessing, full of, rich in, eminent by (—°); f. °नी a field of rice.
शालिभवन n., °भू f. a field of rice.
शालिवाहन m. N. of a king.
शालिहोत्र m. E. of the horse (lit. receiving rice-oblations); N. of an author on hippology, n. his work.
शालीन a. having a fixed abode, domestic; modest, bashful, ashamed; n. adv., as subst. modesty, humbleness.
शालीनता f. = prec. n.
शालीनत्व n. abstr. to शालीन in all mgs.
शालु n. a cert. fruit.
शालुड m. N. of an evil demon.
शालूक n. an esculent lotus-root.
शालूर m. frog.
शालेय, f. ई grown with rice.
शाल्मलि (adj. —°) = seq.
शाल्मलि m. f., °ली f. the silk-cotton tree; the latter also N. of a river & a hell.
शाल्मलीफलक s. a board of Çālmalī-wood.